

Förordning om ändring i gymnasieförordningen (1992:394);

utfärdad den 6 mars 2008.

Regeringen föreskriver att 5 kap. 7, 10 och 12 §§ gymnasieförordningen (1992:394)¹ ska ha följande lydelse.

5 kap.

7 § Om en eller båda av elevens vårdnadshavare har ett annat språk än svenska som modersmål och språket utgör dagligt umgängesspråk för eleven, ska eleven få undervisning i detta språk som ett ämne (modersmålsundervisning), om

1. eleven har goda kunskaper i språket, och
2. eleven önskar få sådan undervisning.

Modersmålsundervisning i samiska, finska, meänkieli, romani chib eller jiddisch ska erbjudas även om språket inte är elevens dagliga umgängesspråk i hemmet. Detsamma gäller en elev som är adoptivbarn och som har ett annat modersmål än svenska.

I 8 kap. 5 och 6 §§ finns bestämmelser om studiehandledning på elevens modersmål.

10 § En elev har rätt att få modersmålsundervisning sammanlagt högst sju läsår under sin skoltid inom det offentliga skolväsendet. Om eleven har ett särskilt behov av sådan undervisning, har eleven dock rätt till det under längre tid.

Begränsningen gäller inte heller om undervisningen

1. ersätter undervisning i andra språk än svenska och engelska,
2. anordnas som individuellt val, eller
3. anordnas för en elev med samiska, finska, meänkieli, romani chib, jiddisch eller ett nordiskt språk som modersmål.

12 § En kommun är inte skyldig att anordna modersmålsundervisning, om lämplig lärare inte finns att tillgå.

En kommun är skyldig att anordna modersmålsundervisning om minst fem elever önskar undervisning i språket. När det gäller samiska, finska, meänkieli, romani chib eller jiddisch är kommunen skyldig att anordna modersmålsundervisning även om antalet elever är mindre än fem.

¹ Förordningen omtryckt 1999:844.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2008.

På regeringens vägnar

JAN BJÖRKLUND

Nils Cederstierna
(Utbildningsdepartementet)